

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12Csp/108/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819205392
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3819205392.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci žalobcov: 1. A. C., nar. XX.X.XXXX, bytom H., E. XXX/X a 2. M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., E. XXX/X, obaja zastúpení JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie č. 4, IČO: 31 340 890, zast.: Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 47 232 471, o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 122,09 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 122,09 eur od 27.11.2019 do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 2. rade sumu 696 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 696 eur od 27.11.2019 do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Súd určuje, že Zmluva o úvere č. 5442660486, ktorá mala byť uzatvorená dňa 8.7.2013 medzi žalobcami v 1. a 2. rade a žalovaným, je neplatná.

IV. Žalobcovia v 1. a 2. rade majú voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou podanou na súd, dňa 12.12.201, domáhali, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 122,09 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 27.11.2019 do zaplataenia a žalobcovi v 2. rade sumu 696 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 27.11.2019 do zaplataenia. Súčasne žalobcovia žiadali, aby súd určil, že Zmluva o úvere č. 5442660486 (ďalej len „ÚZ“), ktorá mala byť uzatvorená dňa 8.7.2013 medzi žalobcami a žalovaným, je neplatná, eventuálne, aby súd určil, že spotrebiteľský úver, poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. 5442660486, zo dňa 8.7.2013, uzatvorenej medzi žalobcami a žalovaným, je bezúročný a bezpoplatkový. Žalobcovia takisto žiadali, aby im súd proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Žalobcovia svoj nárok zdôvodnili tým, že dňa 8.7.2013 malo dôjsť medzi žalobcami a žalovaným k uzatvoreniu ÚZ. Primárne tvrdia, že ÚZ je absolútne neplatným právnym úkonom. V tejto súvislosti dávajú do pozornosti súdu časť 2 ÚZ, označenú ako „Žiadosť o poskytnutie úveru lepšia splátka“. Túto časť vyplnili žalobcovia 1.7.2013, kedy na ÚZ pripojili svoj podpis. Táto časť ÚZ je návrhom na uzatvorenie zmluvy. V návrhu na uzatvorenie ÚZ sa uvádza, že žalobca v 1. rade žiada žalovaného o úver vo výške 15.500 eur s dobou splácania úveru 10 rokov. Ďalej je v časti 2 ÚZ uvedený spôsob čerpania úveru - na účet v banke a takisto termín splácania úveru - k 20. dňu v mesiaci. Dávajú do

pozornosti časť 3 ÚZ označenú ako „Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia“, konkrétne bod 3.1 ÚZ, ktorý doplnil žalovaný 8.7.2013, kedy na ÚZ pripojil aj svoj podpis. Táto časť ÚZ mala byť prijatím návrhu na uzatvorenie ÚZ, avšak z dôvodu zmien v obsahu oproti návrhu je časť 3 ÚZ, bod 3.1 novým návrhom na uzatvorenie zmluvy o úvere. V časti 3 ÚZ v bode 3.1 sa nad rámec návrhu na uzatvorenie ÚZ uvádza výška mesačnej úhrady 232 eur, celková výška nákladov 12.555,17 eur, dátum konečnej splatnosti úveru 20.7.2023, počet mesačných splátok 120, výška úrokovej sadzby 12,9% ročne, priemerná RPMN (ročná percentuálna miera nákladov) na trhu 13,79%, a RPMN banky 14,26%. Z uvedeného je zrejmé, že jednostranný úkon „návrh zmluvy“ a jednostranný úkon „prijatie návrhu“, nie sú zhodné, keďže zo strany žalovaného došlo pri prijímaní návrhu k zmenám. Ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) vychádza zo zásady, že prijatie návrhu (t.j. súhlas s návrhom) musí byť úplné. Podmienkou vzniku zmluvy preto je, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu bez akýchkoľvek zmien a výhrad. V prípade, že odpoveď na návrh obsahuje zmenu obsahu (výhrady, dodatky, zmeny), považuje sa za odmietnutie návrhu ako celku a za splnenia podmienok v § 43a ods. 1 OZ za nový návrh so zmeneným obsahom. Keďže k opätovnému prijatiu zmeneného návrhu zmluvy nedošlo, nedošlo ani k uzatvoreniu ÚZ. Pre prípad, že by ÚZ bola vyhodnotená ako platná, dávajú do pozornosti, že ÚZ neobsahuje niektoré náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z., resp. ich uvádza zavádzajúco a nesprávne. V ÚZ nie je uvedený druh spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z.), nenachádza sa tam takisto výslovné uvedenie adresy predávajúceho, na ktorej si môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z.z.), a v ÚZ je takisto nesprávne vypočítaná ročná percentuálna miera nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z.). V ÚZ sa uvádza, že celkovú čiastku tvorí súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, čo spolu predstavuje sumu 28.055,17 eur, avšak súčinnom výšky mesačnej splátky 232 eur a počtu splátok 120 dostaneme inú hodnotu, sumu 27.840 eur. Celková čiastka preto nie je v ÚZ uvedená správne, čo súčasne spôsobuje nesprávne uvedenú náležitosť RPMN v ÚZ. Pri prepočte RPMN na webovej stránke, pri zadaní správnych vstupných údajov, vychádza RPMN 13,63%, čo nezodpovedá údaju uvedenému v časti 3 ÚZ pri položke označenej ako „RPMN banky v %“, kde sa uvádza 14,26%. Z dôvodu bezúčinnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru (§ 11 ods. 1 písm. a/, b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z.z.) žalovaný mal právny titul iba na zaplatenie sumy istiny poskytnutého úveru, avšak už bez nároku na akúkoľvek odplatu za poskytnutie úveru. Žalovaný poskytol žalobcovi v 1. rade úver vo výške 15.500 eur. Z listiny označenej ako „Výpis z účtu za obdobie od 8.7.2013 do 5.9.2019“ vyplýva, že žalobcovia uhradili sumu vo výške 15.754,09 eur. Z listín označených ako „Prehľad zrazených zrážok za obdobie od 04/2014 do 09/2019“ a „Zrazené zrážky zamestnancov za obdobie 10/2019“ vyplýva, že žalobca v 2. rade prostredníctvom zrážok, vykonaných zamestnávateľom, uhradil za obdobie 09/2019 a 10/2019 sumu vo výške 464 eur (2x 232 eur). Z listiny označenej ako „Poštový poukaz zo dňa 19.9.2019 a poštový poukaz zo dňa 4.10.2019“, vyplýva, že žalobca v 1. rade uhradil sumu vo výške 100 eur (2x 50 eur). Žalobcovia tak doposiaľ žalovanému na daný úmer uhradili spolu sumu 16.318,09 eur. K vzniku bezdôvodného obohatenia došlo prvý raz dňa 5.8.2019, kedy bola uhradená žalobcom v 1. rade suma 50 eur (položka splátka anuity 5.8.2019), z ktorej časť 27,91 eur bola započítaná na istinu úveru a časť sumy vo výške 22,09 eur už predstavuje sumu bezdôvodného obohatenia žalovaného. Keďže žalobcovi v 1. rade bol poskytnutý úver vo výške 15.500 eur a na tento úver bola doposiaľ uhradená celková suma vo výške 16.318,09 eur a súčasne žalovaný nemá nárok na odplatu (úroky a poplatky) za poskytnutý úver, potom sa žalovaný na úkor žalobcov bezdôvodne obohatil sumou 818,09 eur. Bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo na strane žalovaného, je tvorené úhradami žalobcu v 1. rade, ktoré boli vykonané prostredníctvom poštových poukážok ako aj zrážkami zo mzdy vykonanými zamestnávateľom žalobcu v 2. rade. Žalobca v 1. rade uhradil po doplatení istiny za poskytnutý úver sumu vo výške 122,09 eur a preto si podanou žalobou uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v celej výške 122,09 eur, ktoré bolo prijaté žalovaným bez právneho dôvodu. Žalobca v 2. rade uhradil po doplatení istiny na poskytnutý úver sumu vo výške 696 eur (3x 232 eur), a preto si na základe vyššie uvedeného podanou žalobou uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v celej výške 696 eur, ktoré bolo prijaté žalovaným bez právneho dôvodu. Žalobcovia za daného stavu využívajú právo, ktoré je im priznané v zmysle § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s § 137 písm. d/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), kedy úspechom žalobcov v tomto konaní voči žalovanému, ktorý ÚZ pripravil, dôjde k deklarovaniu porušenia príslušných právnych predpisov (OZ, zákon o spotrebiteľských úveroch a zákon o ochrane spotrebiteľa). Rozhodnutie súdu osobitným výrokom o určení neplatnosti, eventuálne bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru, tak prinesie právnu istotu a umožní spotrebiteľovi domáhať sa aj práv priznaných mu zákonom o ochrane spotrebiteľa v prípade, že úspešne uplatní svoje práva alebo povinnosti proti dodávateľovi.

3. Žalovaný, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, žiadal žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Vo svojom prvom, elektronickom podaní, zo dňa 3.1.2020, okrem iného uviedol, že návrh žalobcov je zmätočný, v rozpore so zákonom a nevykonateľný. Výroky I a II navrhovaného petitu, za predpokladu ich teoretickej dôvodnosti, vylučujú dôvodnosť výroku III a to v oboch eventuálnych verziách (petit o určenie), pretože teoretické určenie neplatnosti ÚZ, eventuálne bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru, je v tomto prípade nevyhnutným predpokladom teoretickej úspešnosti výrokov I a II navrhovaného petitu, pretože výrok III nevyhnutne tvorí prejudiciálnu otázku k rozhodnutiu konajúceho súdu o výrokoch I a II a z toho dôvodu je výrok III (v oboch eventuálnych verziách) nadbytočný a nedôvodný. Zároveň sa domnievajú, že eventuálny petit, navrhnutý v časti výroku III, nie je navrhnutý správne, pretože jeho eventuálne verzie sa navzájom vylučujú. Žalobný návrh mohol byť v tejto časti teoreticky navrhnutý len alternatívne a nie eventuálne. Absolútne sa nestotožňujú s tvrdenou absolútnou neplatnosťou ÚZ, pričom výklad žalobcu ohľadne toho považujú za značne účelový. Okrem skutočností, že žalobcovia žiadnym spôsobom nepreukazujú, že v čase podpisu ÚZ zo strany žalobcov mal v zmluve absentovať bod 3.1 ÚZ, tento neobsahuje žiadne dodatky, výhrady, obmedzenia a ani iné zmeny v obsahu, ktoré by v kontexte uzatvorenej ÚZ vymedzovali obsah navrhovanej zmluvy inak, ako obsah jej samotného návrhu, uvedeného v časti 2 ÚZ. Je absolútne zrejmé, že bod 3.1 ÚZ vymedzuje totožný obsah navrhovanej zmluvy a z jeho obsahu nevyplýva absolútne žiadna zmena obsahu navrhovanej zmluvy, čo napokon potvrdzuje aj samotná skutočnosť, že konanie žalobcov (splácanie poskytnutého úveru) niekoľko rokov zodpovedalo práve obsahu bodu 3.1 ÚZ. Ustanovenie § 44 ods. 2 OZ vo svojej druhej vete práve pripúšťa/predpokladá situáciu, že návrh zmluvy a prijatie návrhu zmluvy nemusia byť zhodné (identické), pokiaľ z odpovede (prijatia návrhu) nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy ako je to práve v tomto prípade, pretože úvaha žalobcov o potrebe opätovného prijatia nezmeneného návrhu ako nutnosti pre uzavretie ÚZ je právne irelevantná a účelová. Druh ÚZ vyplýva priamo z jej označenia (zmluva o úvere „lepšia splátka“). V bode 3.2 ÚZ je presne špecifikované, aký úver bol žalobcom poskytovaný, okrem toho žalobcovia o predmetný druh úveru sami požiadali a to písomnou žiadosťou o úver 1.7.2013. Vyjadrenie, že teda nepoznali druh úveru je preto zjavne nepravdivé a účelové. Žalobcovia svojimi podpismi na žiadosti o úver ako aj na ÚZ potvrdili, že im boli poskytnuté informácie z Formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Predmetný formulár hneď v prvej informácii uvádza, že ide o poskytnutie bezúčelového úveru a ďalej ho špecifikuje. Je zrejmé, že žalobcovia neboli žiadnym spôsobom ukrátení o informácie, vedeli aký úver a za akých podmienok im bude poskytnutý, s predmetným súhlasili, úver prijali a začali splácať podľa podmienok dohodnutých v bode 3.1 ÚZ. Akékoľvek iné tvrdenie žalobcov sa preto javí ako účelové v snahe o získanie nedôvodného prospechu v podobe výhody získania úveru „zadarmo“. Pokiaľ ide o uvedenie adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, poukazujú na to, že ÚZ v článku 1 v bode A obsahuje adresu žalovaného a to uvedením celého obchodného mena, sídla, identifikačného čísla a zápisu v Obchodnom registri príslušného okresného súdu. Podľa článku 2 Reklamačného poriadku (spôsob a forma uplatnenia reklamácie), reklamáciu môže klient uplatniť aj formou písomného podania a to jeho odovzdaním na ktoromkoľvek obchodnom mieste banky. Vzhľadom na znenie Reklamačného poriadku je dôvodný záver, že reklamácia podaná na adrese sídla žalovaného uvedenej priamo v ÚZ je adresou na ktorej žalovaný prijíma reklamácie. Pokiaľ žalobcovia namietali nesprávny výpočet RPMN v ÚZ, ak by aj teoreticky pripustili správnosť výpočtu skutočných hodnôt celkovej výšky úveru (27.840 eur) a RPMN (13,63%), tak ako ich prezentujú žalobcovia, potom oba údaje uvedené v ÚZ sú uvedené v prospech spotrebiteľa, celková výška úveru (28.055,17 eur) a RPMN (14,26%), keďže údaje uvedené v ÚZ sú väčšie. Z tohto dôvodu preto rovnako nemožno úver sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Takisto namietajú naliehavý právny záujem, ktorý žalobcovia nepreukázali, práve naopak žalobným návrhom (petitom) v jeho výrokoch I a II ho vylúčili. Majú za to, že žaloba na určenie nie je dôvodná, pretože jej výsledkom nebude úplné vyriešenie potenciálnej spornosti. V tejto súvislosti poukázali na niekoľko rozhodnutí, okrem iného aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (1MCdo 1/2009, 3Cdo 112/2004, 3Cdo 49/2003, 5Cdo 548/2015). Žalovaný popiera nárok žalobcov na vydanie akéhokoľvek bezdôvodného obohatenia. Tento nárok nevznikol, keďže žalobcovia neplnili ani bez právneho dôvodu a ani na základe neplatného právneho úkonu. Bezdôvodné obohatenie nemohlo vzniknúť z dôvodu plnenia bez právneho dôvodu. ÚZ je zmluvou uzatvorenou v súlade s požiadavkami právnych predpisov účinných v čase jej uzatvorenia. Žalovaný preto tvrdí, že ÚZ je zmluvou, na základe ktorej mu vznikol nárok na zmluvný úrok, resp. dohodnutú odplatu. Žalovaný má však zároveň za to, že žalobcovia vierohodne nepreukazujú svoje tvrdenia o identifikácii nimi tvrdeného bezdôvodného obohatenia (napríklad z ničoho nie je dostatočne zrejmé, ktorý zo žalobcov vykonal ktoré splátky úveru a či vôbec predmetné splátky úveru vykonal niektorý zo žalobcov a podobne), z

tohto dôvodu svoje bremeno dôkazu neunášajú dostatočne zákonom predpokladaným dôvodom. Z dôvodu opatrnosti takisto uvádzajú, že akékoľvek prípadné preskúvanie ÚZ je potrebné realizovať s ohľadom na priemerného spotrebiteľa. ESD v rozsudku zo dňa 12.1.2006, sp.zn. C-361/04 vo veci Claude Ruiz-Picasso uviedol, že „priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie“, pričom upozornil na to, že tento model je platný pre všetky výrobky bez ohľadu na druh. Európske právo stále viac naznačuje, že ďalšia „automatická“ pomoc spotrebiteľom už nie je účelná a pokračovať by sa malo skôr nazeraním na priemerného spotrebiteľa ako schopného urobiť vlastné rozhodnutie ohľadom svojho právneho postavenia v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Uvedený trend potvrdil aj Ústavný súd Slovenskej republiky, keď rozhodnutím zo dňa 7.2.2018 rozhodol o protiústavnosti ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z.. Zároveň dodávajú, že Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp.zn. 19Co/3/2019 uviedol, že „je potrebné zdôrazniť, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť bezbrehá, nemôže prekračovať limity stanovené zákonom pre všetky zmluvné strany“.

4. Dokazovaním, vykonaným na pojednávaní, vypočítaním právneho zástupcu žalobcov, žalobcov v 1. a 2. rade a právneho zástupcu žalovaného, oboznámením obsahu spisu, osobitne žaloba č.l. 1, Zmluva o úvere č.l. 8, výpis z Obchodného registra na žalovaného č.l. 9, výpis z účtu č.l. 12-15, prehľad zrazených splátok č.l. 16-17, poštový poukaz č.l. 18, predžalobná výzva č.l. 20, vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného k predmetnej veci č.l. 50, vyjadrenie právneho zástupcu žalobcov č.l. 63, vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného č.l. 70, Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere č.l. 73, Reklamačný poriadok Poštovej banky č.l. 74, Obchodné podmienky pre úver č.l. 80, poštové poukazy č.l. 87, Rozhodnutie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 22Odk/124/2017 zo dňa 5.10.2017 č.l. 88, list žalovaného adresovaný žalobkyni zo dňa 10.7.2013 a obsah pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza sp.zn. 18Csp/91/2019, mal súd zistený tento skutkový stav veci:

5. Dňa 8.7.2013 mali žalobcovia, v postavení dlžníkov, uzavrieť so žalovaným ÚZ, na základe ktorej mal byť žalobcom poskytnutý úver vo výške 15.500 eur. Podľa ÚZ mal byť úver poskytnutý žalobcom na základe ich žiadosti o poskytnutie úveru (časť 2 ÚZ). V tejto časti ÚZ žalobcovia vyplnili, že žiadajú úver vo výške 15.500 eur s dobou splácania úveru na 10 rokov, s čerpaním úveru na účet v Poštovke na osobný účet tam uvedený, so splácaním úveru k 20. dňu v mesiaci. Žalobcovia takisto v tejto časti ÚZ krížikom v rámečku označili, že nespĺňajú podmienky na vznik poistenia schopnosti splácať úver vo zvolenom súbore poistenia, ktoré sú uvedené v bode 10.5 obchodných podmienok pre úver. V tejto časti ÚZ žalobcovia súčasne požiadali o splatenie predchádzajúcich úverov, ktoré mali zo spoločnosti: 1. Cetelem, rok poskytnutia 2010, výška mesačnej splátky 50 eur a odhadovaný zostatok úveru 1.000 eur, 2. Quatro, rok poskytnutia 2013, výška mesačnej splátky 27 eur, odhadovaný zostatok úveru 900 eur, 3. PROFI CREDIT, rok poskytnutia 2010, výška mesačnej splátky 67 eur, odhadovaný zostatok úveru 1.100 eur a 4. PB, výška mesačnej splátky 172 eur a odhadovaný zostatok úveru 10.236 eur. Žiadosť o poskytnutie úveru žalobcovia podpísali dňa 1.7.2013.

6. Časť 3 ÚZ - Zmluvu o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia vypísal do tabuľky žalovaný ako veriteľ. Bod 3.1 tejto časti ÚZ obsahuje tabuľku, v ktorej sú uvedené nasledovné údaje: výška úveru 15.500 eur, výška mesačnej splátky 232 eur, výška úrokovej sadzby 12,9% ročne, výška splátky s poplatkom za správu úverového účtu 232 eur, RPMN banky 14,26%, priemerná RPMN na trhu 13,79%, celková výška nákladov 12.555,17 eur, dátum prvej splátky 28.8.2013, dátum konečnej splatnosti úveru 20.7.2023, dátum každej ďalej splátky k 20. dňu v mesiaci, počet mesačných splátok 120. ÚZ zástupca žalovaného v postavení veriteľa podpísal dňa 8.7.2013.

7. Z obsahu ÚZ je zrejmé, že v danom prípade žalobcovia zmluvu podpísali ako fyzické osoby nepodnikatelia a žalovaný ako veriteľ v postavení dodávateľa, ktorý vykonáva podnikateľskú činnosť podľa Obchodného zákonníka (č.l. 9).

8. Z výpisu z účtu za obdobie 8.7.2013 až 5.9.2019 (č.l. 12 až 16 - účet je vedený na meno A. v 1. rade/, čo je zrejmé aj z označenia názvu účtu a súčasne aj platby, pri ktorých bol uvádzaný aj špecifický symbol, ktorý je zhodný s rodným číslom žalobkyne) vyplýva, že žalobcovia žalovanému uhradili sumu spolu vo výške 15.754,09 eur.

9. Z listín označených ako „Prehľad zrazených zrážok za obdobie od 04/2014 do 09/2019“ a „Zrazené zrážky zamestnancov za obdobie 10/2019“ (č.l. 16 a 17) vyplýva, že žalobca v druhom

rade, prostredníctvom zrážok, vykonaných jeho zamestnávateľom, uhradil za obdobie august 2019, september 2019 a október 2019 žalovanému spolu sumu 696 eur (3x 232 eur).

10. Z písomností označených ako „Poštový poukaz zo dňa 5.8.2019“, „Poštový poukaz zo dňa 17.9.2019“ a „Poštový poukaz zo dňa 4.10.2019“ vyplýva, že žalobcovia uhradili žalovanému aj ďalšiu sumu, spolu 150 eur (3x 50 eur). Žalobkyňa v 1. rade tvrdila, že vyššie uvedené sumy peňazí zaplatila žalovanému ona, argumentujúc, že na predmetných písomnostiach je uvedené jej rodné číslo. Po vzhľadnutí vyššie uvedených písomností je zrejmé, že na dvoch z nich, s dátumom 17.9.2019 a 4.10.2019 sa nachádza rodné číslo žalobkyne. Rodné číslo žalobkyne sa nenachádza len na poštovom poukaze zo dňa 5.8.2019, čo žalobkyňa zdôvodnila tým, že vyššie uvedené peniaze boli zaplatené z jej prostriedkov inou osobou (jej dcérou).

11. Predžalobnou výzvou, zo dňa 20.11.2019, právny zástupca žalobcov vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 818,09 eur, ktorá suma predstavuje nárok žalobkyne v 1. rade na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. OZ v súvislosti s ÚZ a na vystavenie a zaslanie kvitancie, že pohľadávka z ÚZ bola zaplatená riadne a včas. Za týmto účelom poskytol právny zástupca žalobcov žalovanému lehotu do 26.11.2019.

12. Právny zástupca žalobcov, v elektronickom podaní, zo dňa 15.1.2020, okrem iného uviedol, že žalovaný vo svojom vyjadrení nesprávne a zavádzajúco konštatuje použitie eventuálneho petitu. Na základe uvedeného dávajú do pozornosti rozdielnosť týchto dvoch druhov žalobných petitov. Eventuálny petit sa použije v prípade, ak navrhovateľ žiada zaviazat' žalovaného na jeden druh plnenia a len ak objektívne nebude možné vyhovieť prvému petitu, žiada ho zaviazat' „in eventum“ na iné plnenie. Pri alternatívnom petite dochádza k navrhnutiu viac nárokov s tým, že sa ponecháva na úvahe žalovaného, ktorý z nich splní. Vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu považujú výber eventuálneho petitu za správnu voľbu vzhľadom na charakter žiadaných nárokov. K absolútnej neplatnosti ÚZ uviedol, že práve dodávateľ ako subjekt, ktorý pripravuje zmluvné formuláre, určuje spôsob ich uzatvorenia ako aj rozsah možností spotrebiteľa pri jeho vyplňaní. Trvajú na tom, že nedošlo k uzavretiu ÚZ v súlade s § 44 OZ, keďže podľa ich názoru jednostranný úkon „návrh zmluvy“ a jednostranný úkon „prijatie návrhu“ nie sú zhodné, pretože zo strany žalovaného došlo pri prijímaní návrhu k zmenám. Žalobcovia uviedli a preukázali s poukazom na príslušné zákonné ustanovenia, že postup žalovaného pri uzatváraní ÚZ je nezákonný. Pokiaľ ide o obligatórne náležitosti ÚZ, trvajú na tom, že druh spotrebiteľského úveru sa v ÚZ nenachádza. Tvrdenie žalovaného, že druh spotrebiteľského úveru vyplýva priamo z jej označenia (zmluva o úvere „lepšia splátka“) je nutné pokladať za nesprávne, pretože z uvedeného je možno vydedukovať iba názov zmluvy, nie druh spotrebiteľského úveru, keďže za druh spotrebiteľského úveru sa považuje napríklad informácia, či ide o úver viazaný, účelový, bezúčelový, kontokorentný. Majú za to, že je potrebné uviesť adresu, na ktorej si spotrebiteľ môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť do zmluvy o úvere určito a zrozumiteľne. Ak je informácia o takejto adrese obsiahnutá len v reklamačnom poriadku, ktorý navyše nie je súčasťou ÚZ, považujú takýto postup za nepostačujúci, čím dochádza k obchádzaniu ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z.. Trvajú tiež na tom, že v ÚZ je RPMN uvedená nesprávne, čo svedčí v neprospech spotrebiteľa bez ohľadu na to, či je jej výška nižšia ako tá, ktorá je uvedená v ÚZ. K bezdôvodnému obohateniu uviedol, že z dôvodu, že zo strany žalobcov došlo k doplateniu istiny úveru a žalovaným poskytnutý úver je nutné považovať za bezúročný a bezpoplatkov, z dôvodu absencie obligatórných náležitostí, všetky ďalšie úhrady nad rámec poskytnutého úveru už tvoria bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, pričom takéto úhrady už prijímal bez právneho dôvodu. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia ako aj jeho výška, jednoznačne vyplýva zo skutočností obsiahnutých v žalobe, ako aj z predložených listinných dôkazov. Bezdôvodné obohatenie žalobcu v 1. rade vo výške 122,09 eur je tvorené úhradami, ktoré vyplývajú z listín označených ako „Výpis z účtu za obdobie od 8.7.2013 do 5.9.2019“ - z uhradenej sumy vo výške 50 eur zo dňa 5.8.2019 predstavuje suma 22,09 eur bezdôvodné obohatenie, účet je vedený na meno Janka Bartošová (žalobca v 1. rade), čo je zrejmé aj z označenia názvu účtu a súčasne aj platby, pri ktorých bol uvádzaný aj špecifický symbol, ktorý je zhodný s rodným číslom žalobkyne. Bezdôvodné obohatenie žalobcu v 2. rade vo výške 696 eur je tvorené zrážkami zo mzdy, vykonanými zamestnávateľom žalobcu v 2. rade, čo jednoznačne vyplýva z listiny označenej ako „Prehľad zrážok za obdobie od 04/2014 do 09/2019“, kde sa v každom riadku, predstavujúcom vykonanú zrážku za príslušný mesiac, nachádza priezvisko a meno žalobcu. Nesúhlasia s tvrdením žalovaného, že v danej veci je potrebné preukazovať naliehavý právny záujem. Žalobcovia majú snahu vniesť do tohto úverového vzťahu právnu istotu, ktorá však určite nevyhovuje ani samotnému žalovanému (existencia právoplatného súdneho rozhodnutia, ktoré deklaruje porušenie zákona), ani

jeho prípadným právnym nástupcom, ktorým postupuje svoje pohľadávky. Podľa ich názoru je tento typ určovacej žaloby viac ako užitočný, pretože umožňuje „nastoliť“ právnú istotu pre spotrebiteľa a aj pre dodávateľa a jeho právnych nástupcov a taktiež môže byť aj signálom pre tieto spoločnosti, aby si v súdnych konaniach uplatňovali nároky z úverových zmlúv, na ktoré majú reálne nárok. Tiež nemožno opomenúť, že neprehľadnosť a nejasnosť v týchto úverových vzťahoch nie je žiaduca pre žiadny zo zainteresovaných subjektov a ani pre samotné súdy. Spotrebiteľ má aj práva, ktoré sú mu priznané ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa v prípade, že úspešne uplatní svoje práva alebo povinnosti proti dodávateľovi. Súdne rozhodnutie má aj určitú preventívnu funkciu pred konaním dodávateľov finančných služieb, ktorí pripravujú zmluvné formuláre, resp. uplatňujú nároky na základe obdobných právnych titulov. Majú za to, že tento typ súdnych rozhodnutí môže prispieť k stabilizácii a k zlepšeniu zjednotenia rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky, pretože výroky súdnych rozhodnutí (aj keď zaväzujú iba strany sporu) majú určitým spôsobom vyššiu právnú relevanciu ako odôvodnenia súdnych rozhodnutí.

13. Právny zástupca žalovaného, vo svojom elektronickom podaní, zo dňa 28.1.2020, zotrval na svojich dovtedajších vyjadreniach k meritu veci. Pokiaľ ide o adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, uviedol, že podľa bodu 3.6 ÚZ sa právne vzťahy neupravené v ÚZ riadia okrem iného aj obchodnými podmienkami. Podľa bodu 15.4 Obchodných podmienok „vzájomné práva a povinnosti Poštovky a klienta vyplývajúce z ÚZ alebo súvisiace s ÚZ v súvislosti s prijímaním, evidovaním a vybavovaním podaní zo strany klientov ako aj podaní na vykonávanie finančného sprostredkovania, upravuje reklamačný poriadok Poštovky. Reklamačný poriadok Poštovky je prístupný na každom obchodnom mieste a na internetovej stránke www.postovabanka.sk <<http://www.postovabanka.sk>>“. Sídlo žalovaného, uvedené v ÚZ, je zároveň aj obchodné miesto banky a zároveň sa v ňom nachádza i podateľňa na ústredí banky, ako aj referát reklamácií a sťažností banky, t.j. v zmysle časti I bodu 4.1 písmena a/ a d/ reklamačného poriadku. Rovnako podľa bodu 3.6 žalobcovia vyhlásili, že sa pred uzatvorením ÚZ oboznámili s podmienkami úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka. Žalovaný aj naďalej má za to, že žalobný petít, tak ako je navrhnutý, je zmätočný, v rozpore so zákonom a nevykonateľný. Žalobcovia naďalej žiadnym relevantným spôsobom nepreukázali svoje tvrdenia o tom, že v čase podpisu ÚZ zo strany žalobcov mal v ÚZ absentovať bod 3.1 ÚZ. Žalovaný tvrdenia žalobcov popiera a keďže žalobcovia v tejto časti žaloby neunášajú svoje dôkazné bremeno, z hľadiska hospodárnosti žalovaný nevidí dôvod pre širší rozsah svojej argumentácie ako uviedol v predchádzajúcom podaní. K druhu spotrebiteľského úveru uviedol, že tento je z ÚZ absolútne zrejмый a nad rámec toho zdôrazňuje aj to, že žalobcovia potvrdili, že im boli poskytnuté informácie z formuláru pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Tento formulár hneď vo svojom bode 2.A definuje druh spotrebiteľského úveru: „Časť peňazí je čerpaná účelovo na splatenie záväzkov klienta spočívajúcich v uhradení predchádzajúceho úverového produktu/pôžičky, najmä bankových či nebankových spoločností, spoločností splátkového predaja alebo leasingu, o ktorých splatenie požiadal. Prípadná zvyšná časť úveru je čerpaná bezúčelovo“. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobcovia presne a v súlade so zákonom vedeli, aký druh úveru a na aký účel je im poskytovaný, resp. o aký druh úveru žiadajú a potvrdzuje to rovnako bod 2 ÚZ, v ktorom žalobcovia vlastnou rukou definujú účel úveru - splatenie predchádzajúcich záväzkov žalobcov, ktoré sami v ÚZ definujú. K RPMN uviedol, že pokiaľ v ÚZ bol uvedený jeho vyšší rozsah, než aký je v skutočnosti, nemohla byť RPMN, v ÚZ dohodnutá, v neprospech spotrebiteľa. K uplatnenému bezdôvodnému obohateniu uviedol, že naďalej zotrvávajú na tom, že žalobcovia vierohodne nepreukazujú svoje tvrdenia o identifikácii nimi tvrdeného bezdôvodného obohatenia, naďalej nie je zjreмый, ktorý zo žalobcov vykonal ktoré splátky úveru a či vôbec predmetné splátky úveru, a to od počiatku úveru, vykonával niektorý zo žalobcov. Výpis z úverového (a nie bežného) účtu žalobcu v 1. rade, na ktorom sa nachádza meno žalobcu v 1. rade a rovnako ani uvádzanie špecifického symbolu, ktorý je zhodný s rodným číslom žalobcu v 1. rade, žiadnym spôsobom nepreukazuje, že jednotlivé splátky skutočne vykonal žalobca v 1. rade a nie tretia osoba, čo je vo väzbe na žalobcu v 1. rade tvrdené bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcu v 1. rade, nevyhnutné. Tento výpis preukazuje iba to, že úver bol v tejto časti splatený (splátky úveru zaplatené), čo nikto nerozporuje, nie však to, kým.

14. Uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 22OdK/124/2017, bol na majetok dlžníka A. C., vyhlásený konkurz a ustanovený správca JUDr. Ing. Gabriela Štrbáňová. Týmto rozhodnutím súd takisto vyzval veriteľov dlžníka, aby si svoje pohľadávky prihlásili u správcu. Týmto rozhodnutím súd rozhodol o tom, že oddlžil dlžníka tak, že tohto zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v tomto konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z

uspokojenia. Súčasne súd rozhodol aj o tom, že začína hlavné insolvenčné konanie podľa článku 3 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848, z 20.5.2015, o insolvenčnom konaní.

15. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní okrem iného uviedol, že ÚZ je neplatným právnym úkonom z dôvodov porušenia príslušných ustanovení OZ ohľadne uzatvárania zmlúv. Majú za to, že návrh v takom znení, ako bol predložený žalobcami, nebol schválený, ale bol doplnený o ďalšie údaje, ktoré sú uvedené v časti 3 ÚZ. Pokiaľ by súd vyhodnotil ÚZ ako platnú, dáva do pozornosti porušenie zákona o spotrebiteľských úveroch, absencie náležitostí ÚZ, ktorých absencia spôsobuje bezúročnosť poskytnutého úveru. Pokiaľ ide o výšku bezdôvodného obohatenia (ďalej aj len „BO“), majú za to, že žalobcovia si splnili svoju povinnosť uhradiť sumu poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 15.500 eur. Táto suma bola uhradená dňa 5.8.2019, kedy žalobca v 1. rade formou poštového poukazu uhradil sumu 50 eur, z ktorej suma 22,09 eur bola prijatá bez právneho dôvodu. Následne ďalšie sumy zaplatené formou poštových poukazov žalobkyňou v 1. rade boli uhradené takisto bez právneho dôvodu. Súčet týchto súm predstavuje sumu 122,09 eur. Vo vzťahu k žalobcovi v 2. rade boli vykonané zrážky z jeho mzdy za mesiace august až október 2019, za každý mesiac 232 eur, čo spolu v súčte predstavuje sumu 696 eur. Pokiaľ ide o určovací výrok, majú za to, že nie je potrebné skúmať naliehavý právny záujem, pretože možnosť tohto určenia vyplýva priamo zo zákona. Takéto určenie je pre žalobcov nevyhnutné, pretože v súčasnosti už nie sú dlžníkmi z predmetného úveru, čo je potrebné, aby sa premietlo aj v úverovom registri a súčasne majú za to, že právoplatný výrok súdu vnesie právnu istotu do tohto vzťahu. Poukazuje na článok 4 Obchodných podmienok, ktorý potvrdzuje dvojstupňový mechanizmus uzatvárania ÚZ. Taktiež v bode 4.1 je ustanovenie, ktoré má umožňovať žalovanému prípadne upraviť podmienky požadovaného úveru po vyhodnotení bonity klienta. Nikde z týchto ustanovení nevyplýva, že by následne klient mal byť oboznámený s týmito zmenami a že by sa mal následne vyjadriť a písomne prísútiť k faktickým novým podmienkam zmluvy. Vo vzťahu k námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v 1. rade uvádza, že táto je nedôvodná, pohľadávka žalobcu vo vzťahu k žalovanému vznikla v priebehu roku 2019 a nemohla byť teda zahrnutá ako majetok v rámci konkurzného konania a pokiaľ daná pohľadávka bola zahrnutá do oddĺženia, vyplýva z toho záver, že žalovaný už od vyhlásenia rozhodnutia o oddĺžení nemal nárok na žiadne sumy, ktoré boli plnené žalobcami, s cieľom uhradiť sumu istiny úveru 15.500 eur. V konaní bolo preukázané, že ÚZ a takisto obchodné podmienky predpokladali dvojstupňový mechanizmus uzatvorenia ÚZ, že zmluva nebola kompletne vyplnená v čase jej podpisu žalobcami, čo vyplynulo aj z výsluchov žalobcov. Vo vzťahu k námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie uvádza, že bezdôvodné obohatenie žalovanej voči žalobkyňou v 1. rade vzniklo až v období po oddĺžení a preto túto námietku považuje za nedôvodnú.

16. Právny zástupca žalovaného na svojich predchádzajúcich tvrdeniach v celom rozsahu zotrval. Opätovne poukazoval na to, že v konaní naďalej zostalo sporné, ktorý zo žalobcov tú ktorú sumu peňazí v konečnom dôsledku žalovanej uhradil. Pre vylúčenie pochybností navrhol vypočítať zamestnankyňu pošty, ktorá so žalobcami predmetnú zmluvu uzatvárala (v neskoršom štádiu konania na tomto dôkaznom prostriedku netrval). Pokiaľ ide o tvrdenie právneho zástupcu žalobcov k článku 4 obchodných podmienok, jeho interpretácia dvojstupňosti uzatvárania ÚZ je účelová, z tohto článku nevyplýva záver, že by žalovaný bol oprávnený údaje do zmluvy dopĺňať po podpise zmluvy zo strany klienta. Z tohto článku vyplýva iba to, že žalovaný je oprávnený skorigovať klientom navrhnuté podmienky úveru v závislosti od bonity a podobne. V súvislosti so začatým insolvenčným konaním na žalobkyňu a vyhlásením konkurzu na jej majetok uviedol, že nie je žalobca v 1. rade v tomto konaní aktívne vecne legitímovaný. Poukazuje na ustanovenie § 167b zákona č. 7/2005 Z.z., ktoré oprávňuje dlžníka nakladať s majetkom po vyhlásení konkurzu, ako aj konať vo veciach tohto majetku, pričom za dlžníka má konať správca.

17. Žalobkyňa v 1. rade na pojednávaní uviedla, že na podanej žalobe trvá. Na dvoch podacích lístkoch sa nachádza jej rodné číslo, okrem podacieho lístku z 5.8.2019, pretože v tom čase bola pracovne v Nemecku ako opatrovatelka a vtedy jej peniaze, ktoré mala na účte, uhradila za ňu jej dcéra. K okolnostiam uzavretia ÚZ uviedla, že žiadala žalovaného o poskytnutie konkrétnej sumy peňazí, a to 3.000 alebo 5.000 eur. Na pošte v Novákoch sa do ÚZ vypisovalo jej meno, priezvisko, adresa, údaje o zamestnávateľovi, pričom jej bolo povedané, že potrebuje aj spoludlžníka a preto požiadala svojho syna (žalobca v 2. rade), ktorý sa v ten istý deň tiež dostavil na poštu a takisto ako ona, predložil pani, ktorá ÚZ za žalovaného vypisovala, dva doklady totožnosti. V skutočnosti jej na účet bola poukázaná len suma 1.000 eur, pokiaľ ide o zvyšnú časť sumy, ktorá jej mala byť poukázaná, táto bola použitá na splatenie ďalších úverov, jeden z nich mal aj jej manžel. Uviedla, že keď podpisovala zmluvu, nebola v žiadosti o

poskytnutie úveru uvedené, že je žiadaná maximálna výška úveru 15.500 eur, a ani v spodnej časti na prvej strane ÚZ nebolo uvedené nič v časti o žiadosti o splatenie záväzkov ohľadne spoločnosti PB, druh záväzku úver, výška mesačnej splátky 172 eur, odhadovaný zostatok 10.236 eur. Keď jej zmluva prišla domov, zistila, že mesačne bude splácať sumu 232 eur. Volala preto žalovanému a bolo jej povedané, že to má na 10 rokov a že takáto splátka aj vychádza. Pokiaľ ide o časť 3 ÚZ, podmienky úveru, predtým ako ÚZ podpísala, vypísané neboli, nevedela nič o percentách a nepoznala ani výšku úveru a ani to, že hneď jej strhnú sumu 10.330 eur. Potvrdila, že sumou poskytnutou žalovaným boli vyplatené 3 záväzky voči Cetelemu, Quatru a Profi Creditu a zvyšok jej bol poukázaný na účet. Potvrdila, že mala problémy so splácaním úveru, z dôvodu ktorého boli konkrétne sumy peňazí zrážané aj z príjmu jej syna. Preto následne si podala žiadosť o osobný bankrot. Mala záujem vec so žalovaným riešiť, bola v telefonickom kontakte so zamestnankyňou žalovaného, u ktorej zistila, akú sumu mesačne by mala splácať a túto aj následne platila. Údaje v bode 1 ÚZ boli pred ňou a pred jej synom vypisované zamestnankyňou pošty. Pokiaľ ide o časť 2 ÚZ, nie je si istá ani tým, či pred jej podpisom ÚZ tam bol uvedený údaj o splácaní úveru 10 rokov. Pokiaľ ide o časť 3 ÚZ, o tam uvedenú tabuľku, uviedla, že táto bola úplne prázdna. Keby vedela o údajoch tam uvedených, určite by ÚZ nepodpísala. ÚZ podpísala v takom stave, ako uviedla. Po podpise ÚZ jej a takisto žalobcovi v 2. rade zástupca žalovaného povedal, že uvidia, či im vyhovejú. V čase, keď podpisovala ÚZ, jej neboli poskytnuté žiadne iné písomnosti k nahliadnutiu, okrem ÚZ. Podpisovala vtedy len túto jednu písomnosť. Ani jej synovi neukázali žiadne ďalšie písomnosti, okrem ÚZ, takisto ako ona, podpísal len ÚZ. S odstupom času sa nepamätá, kedy jej ÚZ zo strany žalovaného bola doručená, mohlo to byť s odstupom asi 5 dní, pričom ÚZ bola doručená len jej, jej synovi doručená nebola. S obsahom ÚZ pred podpisom oboznámená nebola, bolo jej povedané len toľko, že si musí v Poštovej banke otvoriť účet, a že tam jej budú prevedené peniaze. ÚZ po doručení si prečítala a bola prekvapená, že je tam uvedená suma 15.500 eur. Po vzhliadnutí Formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka, uviedla, že tento vidí prvý raz, nikdy jej nebol zo strany žalovaného predložený. Domov jej prišla len ÚZ, ďalšie písomnosti jej žalovaný nedoručil. Nedostala teda ani všeobecné obchodné podmienky a ani reklamačný poriadok.

18. Žalobca v 2. rade na pojednávaní okrem iného uviedol, že nespochybňuje, že ÚZ podpísal, vyčítal však žalovanému, že s ním nekomunikoval. K okolnostiam uzavretia ÚZ uviedol, že keď prišiel na poštu, bola tam už jeho mama, podpísal tú časť ÚZ, kde sa mal podpísať, zmluvu si nepozrel, neštudoval ju. Chcel v tom čase len pomôcť mame, ktorá má len dôchodok a o podpísanie ÚZ ho požiadala. Keď prišiel na poštu, ÚZ len podpísal, pred ním sa nič nevypisovalo, resp. sa vypisovali len jeho iniciály. K obsahu ÚZ sa vôbec nevie vyjadriť, pokiaľ však ide o tabuľku v časti 3 ÚZ, táto tam síce bola, nebola však vôbec vypísaná. Pani, ktorá pri uzavieraní ÚZ zastupovala žalovaného, mu k ÚZ nepovedala nič. Žiadna písomnosť okrem ÚZ mu pred podpisom ÚZ predložená nebola. Takisto žiadna písomnosť následne od žalovaného mu nebola ani doručená. Po predložení Formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere a reklamačného poriadku Poštovej banky uviedol, že tieto písomnosti vidí po prvý raz.

19. Uznesením Okresného súdu Prievidza, č.k. 18Csp/91/2019-23, zo dňa 8.11.2019, bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa výkonu práv z Dohody o zrážkach zo mzdy, zo dňa 24.4.2014, ktorú žalovaný uzatvoril so žalobcom v 2. rade. Vyššie uvedené uznesenie doposiaľ právoplatne nie je.

20. V predmetnej veci súd prednostne skúmal, či tvrdenia právneho zástupcu žalovaného, že eventuálny petit, navrhnutý v časti výroku III žalobcami, nie je navrhnutý správne, pretože jeho eventuálne verzie sa navzájom vylučujú, že žalobný návrh mohol byť v tejto časti teoreticky navrhnutý len alternatívne a nie eventuálne, sú alebo nie sú správne. Na súde možno súčasne uplatňovať aj viac nárokov a to eventuálnym petitom (jeden z petitov sa uplatní ako primárny a druhý pre prípad, že primárny nárok nebude uznaný za dôvodný) alebo alternatívnym petitom (viac nárokov sa uplatní vedľa seba). Eventuálny petit sa teda použije v prípade, ak žalobca žiada zaviazat' žalovaného na jeden druh plnenia a len ak objektívne nebude možné vyhovieť prvému petitu, žiada ho zaviazat' na plnenie iné. Pri alternatívnom petite dochádza k navrhnutiu viac nárokov s tým, že sa ponecháva na úvahe žalovaného, ktorý z nich splní. Vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu, súd, v súlade s tvrdením právneho zástupcu žalobcov, považoval v danom prípade výber eventuálneho petitu za správny, vzhľadom na charakter žiadaných určovacích nárokov. Žalobcovia totiž v žalobe, tak ako to aj v priebehu konania tvrdil ich právny zástupca, prednostne žiadali, aby súd určil, že ÚZ je neplatná a len v prípade, ak by

súd v konaní vyvodil z vykonaného dokazovania záver, že ÚZ je platným právnym úkonom, žiadali, aby súd určil, že úver poskytnutý žalovaným žalobcom je bezúročný a bez poplatkov.

21. Neobstojí podľa názoru súdu ani tvrdenie žalovaného, že žalobný návrh žalobcov je zmätočný, v rozpore so zákonom a nevykonateľný, že výroky I a II navrhovaného petitu, za predpokladu ich teoretickej dôvodnosti, vylučujú dôvodnosť výroku III a to v oboch eventuálnych verziách (petit o určenie), pretože teoretické určenie neplatnosti ÚZ, eventuálne bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru, je v tomto prípade nevyhnutným predpokladom teoretickej úspešnosti výrokov I a II navrhovaného petitu, pretože výrok III nevyhnutne tvorí prejudiciálnu otázku k rozhodnutiu konajúceho súdu o výrokoch I a II a z toho dôvodu je výrok III (v oboch eventuálnych verziách) nadbytočný a nedôvodný. S vyššie uvedenými právnymi závermi právneho zástupcu žalovaného by súd súhlasil vtedy, ak by v danom prípade nešlo o tzv. spotrebiteľský zmluvný vzťah. V danom prípade žalovaný pri uzatváraní ÚZ vystupoval v postavení právnickej osoby, podnikajúcej podľa Obchodného zákonníka, predmetom činnosti ktorej je okrem iného aj poskytovanie úverov tretím osobám, teda v postavení dodávateľa a žalobcovia pri uzatváraní ÚZ vystupovali ako fyzické osoby nepodnikatelia, teda v postavení spotrebiteľov, poživajúcich v tomto vzťahu zvýšenú ochranu, pričom ich nároky, v konaní uplatnené, je potrebné prednostne posúdiť podľa noriem spotrebiteľského práva, osobitne ust. § 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa. Podľa ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. sa umožňuje spotrebiteľovi (v tomto prípade žalobcom) bez ďalšieho podať na súd aj návrh o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. návrh o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. V súlade s ust. § 137 písm. d/ Civilného sporového poriadku, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu (ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z.) potom nebolo v konaní potrebné preukazovať naliehavý právny záujem na žalobcami požadovanom určení, tak, ako to tvrdil žalovaný. Súd sa stotožňuje s právnym názorom právneho zástupcu žalobcov, že úspechom žalobcov v tomto konaní v tejto časti sporu voči žalovanému, ktorý ÚZ pripravil, dôjde k deklarovaniu porušenia príslušných právnych predpisov (OZ, zákon o spotrebiteľských úveroch a zákon o ochrane spotrebiteľa), že rozhodnutie súdu osobitným výrokom o určení neplatnosti, eventuálne bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, môže priniesť právnú istotu a umožní spotrebiteľovi domáhať sa aj práv priznaných mu zákonom o ochrane spotrebiteľa v prípade, že úspešne uplatní svoje práva alebo povinnosti proti dodávateľovi. Takéto súdne rozhodnutie má aj preventívnu funkciu pred konaním všetkých dodávateľov, ktorí si uplatňujú svoje nároky voči spotrebiteľom na základe obdobných právnych titulov. Navyše, tak ako to tvrdil právny zástupca žalobcov, tento typ súdnych rozhodnutí môže prispieť aj k stabilizácii a k zlepšeniu zjednotenia rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky, pretože výroky súdnych rozhodnutí (aj keď zaväzujú iba strany sporu) majú určitým spôsobom vyššiu právnú relevanciu ako odôvodnenia súdnych rozhodnutí. Možno súhlasiť s právnym zástupcom žalobcov aj v tom, že požadované určenie (o neplatnosti ÚZ eventuálne o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru) je pre žalobcov nevyhnutné, pretože v súčasnosti už nie sú dlžníkmi z predmetného úveru, čo je potrebné, aby sa premietlo aj v úverovom registri a súčasne majú za to, že právoplatný výrok súdu vnesie právnú istotu do tohto vzťahu.

22. Pokiaľ žalovaný poukazoval na niekoľko rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na podporu svojho tvrdenia, že žaloba na určenie (petit III žaloby) nie je dôvodná, pretože jej výsledkom nebude úplne vyriešenie potenciálnej spornosti, resp. že žalobcovia na požadovanom určení nemajú naliehavý právny záujem, súd uvádza, že predmetné rozhodnutia sú nepoužiteľné, pretože pochádzajú z obdobia, keď ešte nebol účinný Civilný sporový poriadok (vrátane ust. § 137) a takisto ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z..

23. Neobstojí ani výhrada právneho zástupcu žalovaného, že žalobca v 1. rade nie je v spore aktívne vecne legitimovaným subjektom z dôvodu, že na jeho majetok bol vyhlásený konkurz. Je síce pravda, že uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 22OdK/124/2017, zo dňa 29.9.2017, bol na majetok žalobcu v 1. rade vyhlásený konkurz a ustanovený správca, že súd týmto rozhodnutím takisto vyzval veriteľov dlžníka, aby si svoje pohľadávky prihlásili u správcu a rozhodol o tom, že oddžil žalobcu v 1. rade (dlžníka) tak, že tento zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v tomto konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia a rozhodol aj o tom, že začína hlavné insolvenčné konanie podľa článku 3 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848, z 20.5.2015 o insolvenčnom konaní, pretože pohľadávka žalovaného vo vzťahu k žalobcom vznikla až v priebehu roku 2019 a nemohla byť teda zahrnutá ako majetok v rámci konkurzného

konania a pokiaľ daná pohľadávka bola zahrnutá do oddĺženia, vyplýva z toho záver, že žalovaný už od vyhlásenia rozhodnutia o oddĺžení nemal nárok na žiadne sumy, ktoré boli plnené žalobcami, s cieľom uhradiť sumu istiny úveru 15.500 eur. V danom prípade nejde teda v zmysle § 167b zákona č. 7/2005 Z.z. o majetok dlžníka (žalobca v 1. rade), podliehajúci konkurzu a teda oprávnenie konať vo veciach súvisiacich s týmto majetkom nemá správca.

24. Podľa § 43c ods. 2 a 3 OZ, včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím. Neskoré prijatie má napriek tomu účinky včasného prijatia, ak navrhovateľ o tom bez odkladu upovedomí osobu, ktorej bol návrh urobený, a to ústne alebo odoslaním správy.

25. Podľa § 44 ods. 1 OZ, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť.

26. Podľa § 44 ods. 2 OZ, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

27. Podľa § 46 ods. 1 a 2 OZ, písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov. Pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu.

28. Podľa § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

29. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

30. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

31. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu lebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

32. V prípade ÚZ svojou povahou by išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého ustanovenia zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Je zrejmé, že v zmysle § 9 ods. 1 citovaného zákona, zmluva musí mať písomnú formu a musí mať zákonné náležitosti, tak, ako predpokladá § 9 ods. 2 tohto zákona. Z obsahu ÚZ a ostatných listinných dôkazov je zrejmé, že žalobcovia najskôr dňa 1.7.2013 požiadali o úver v sume 15.500 eur na základe písomnej žiadosti, pričom uviedli len údaje k požadovanému úveru 15.500 eur, dobu splácania úveru 10 rokov, čerpanie úveru na účet, splácanie úveru k 20. dňu v mesiaci a že žiadajú o splatenie ich predchádzajúcich záväzkov voči viacerým subjektom, v ÚZ uvedených.

33. Pre uzavretie zmluvy písomnou formou je potrebné, aby došlo k písomnému prijatiu návrhu, pričom platí, že včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. V danej veci k takémuto prijatiu návrhu nedošlo, pretože žalovaný ako veriteľ neprijal návrh žalobcov ako dlžníka bez výhrad a zmien, keď po podpise ÚZ žalobcami dopísal do ÚZ v časti 3 ÚZ také podstatné údaje, ako údaje o počte s plátok, výške úrokovej sadzby, výške mesačnej splátky, dátume prvej a každej ďalšej splátky úveru, počte splátok, o dátume konečnej splatnosti úveru, výške RPMN a výške nákladov, pričom žalobcovia ako dlžníci nemali vôbec možnosť ovplyvniť napríklad ani taký základný údaj ako výšku mesačnej splátky. Je preukázané, že veriteľ ako osoba, ktorá mala prijať žiadosť žalobcov o poskytnutie úveru, schválil túto žiadosť následne po podaní žiadosti, pričom na základe ním nadstavených podmienok aj následne poskytol žalobcom úver vo výške 15.500 eur. Prijatie návrhu so zmenami, doplnkami, ktoré vytvárajú základné zákonné

náležitosti zmluvy, však nemôže byť účinným prijatím návrhu na uzatvorenie písomnej zmluvy, ale predstavuje len nový návrh na uzatvorenie zmluvy (§ 44 ods. 2 OZ), ktorý ale žalobcom nebol predložený na odsúhlasenie a podpísanie. Pri písomných zmluvách pritom platí, že aj prijatie návrhu musí byť uskutočnené písomne a musí byť žiadateľovi o prijatie návrhu aj doručené. V žiadnom prípade nemôžu žiadosti o poskytnutie úveru nahradzovať iné listiny, napríklad Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka (č.l. 73), Obchodné podmienky pre úver lepšia splátka (č.l. 80), či Reklamačný poriadok Poštovej banky a.s. (č.l. 74), pričom žalobcom, podľa zhodných ich tvrdení, tieto písomnosti pred podpisom ÚZ neboli predložené a následne po uzavretí ÚZ ani doručené.

34. Vyššie uvedené zistenia súdu a jeho závery vyplynuli zo zhodných tvrdení žalobcov, ktorí tvrdili, že časť 3 ÚZ, ktorá obsahuje podstatné náležitosti ÚZ, boli do ÚZ uvedené až následne, potom, ako požiadali žalovaného o úver, resp. ako ÚZ podpísali. Tieto ich tvrdenia sú v súlade aj s konaním žalobkyne v 1. rade po doručení jej ÚZ, ktorá následne, potom ako jej bola žalovaným doručená domov ÚZ, skontaktovala sa telefonicky so žalovaným za účelom vysvetlenia jej niektorých náležitostí ÚZ, osobitne ohľadne výšky splátky. Žalovaný vyššie uvedené tvrdenia žalobcov v podstate nenamietal, hoci spočiatku chcel tvrdenia žalobcov vyvrátiť svedeckou výpoveďou svojho zamestnanca, ktorý uzavrel ÚZ so žalobcami, v neskoršom priebehu konania na vykonaní tohto dôkazu však netrval (viď jeho výpoveď na poslednom pojednávaní vo veci). Pokiaľ právny zástupca žalovaného tvrdil, že zo správania žalobcov, ktorí si svoje zmluvné povinnosti z ÚZ spočiatku riadne splnili, vyplýva, že ÚZ bola riadne uzavretá, súd sa s týmto jeho stanoviskom nestotožnil, pretože ako bolo zdôvodnené vyššie, ÚZ je neplatným právnym úkonom. Je síce pravda, že žalobcovia, resp. žalobkyňa v 1. rade spočiatku žalovanému poskytnuté peniaze vracala v mesačných splátkach uvedených v ÚZ, bolo to však zrejme z dôvodu obavy, aby sa ako právne neznalý subjekt nedostala zbytočne do situácie, ktorú by následne nevedela riešiť.

35. ÚZ preto nemohla byť uzavretá platne pre rozpor s citovanými zákonnými ustanoveniami (§ 39 OZ, § 40 ods. 1 OZ). Súd ešte dodáva, že veriteľ taktó disponuje s úverovou istinou svojho dlžníka ešte v čase, keď k platnému uzavretiu zmluvy nedošlo, pretože až okamihom dôjdenia akceptácie návrhu bez zmien a doplnkov dochádza pri dvojstranných právnych úkonoch k platnému uzavretiu zmluvy (§ 44 ods. 1, § 43c ods. 2 OZ).

36. Vzhľadom k tomu, že súd dospel k záveru, že nedošlo k platnému uzavretiu ÚZ, žalovanému nemôže patriť žiadne plnenie z ÚZ. Z týchto dôvodov nebolo potrebné v konaní skúmať, či ÚZ má všetky podstatné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Napriek tomu, v prípade, ak by ÚZ bola platným právnym úkonom (čo ale nie je), súd sa stotožňuje s tvrdením právneho zástupcu žalovaného, a síce, že v prípade, že v ÚZ bol nesprávne uvedený údaj o výške RPMN a takisto o celkových nákladoch a to vo výške vyššej, než zodpovedá skutočnosti, nemožno prijať záver právneho zástupcu žalobcov, že tieto údaje sú v ÚZ uvedené v neprospech spotrebiteľa (bolo by to tak, ak by tieto údaje boli uvedené v nižšom rozsahu, než aká je skutočnosť) a že teda úver je z tohto dôvodu bezúročný a bez poplatkov. Súd nesúhlasí ani s tvrdením právneho zástupcu žalobcov, že v ÚZ absentuje údaj o druhu spotrebiteľského úveru, pretože to, aký úver žalovaný mal poskytnúť žalobcom, resp. za akým účelom bol poskytnutý, je zrejme z bodu 3.2 ÚZ (splatenie predchádzajúcich úverov) a takisto aj z označenia ÚZ (zmluva o úvere lepšia splátka) a takisto z časti 2 ÚZ, ktorá je žiadosťou o poskytnutie úveru, v ktorej žalobcovia požiadali o splatenie ich predchádzajúcich záväzkov. Podľa právneho názoru súdu, aj napriek tvrdeniu žalovaného však ÚZ neobsahuje povinný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z.z. (adresu predávajúceho na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť), z dôvodu ktorého by bol úver v prípade platnosti ÚZ bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z.). Podľa názoru súdu bolo potrebné zo strany veriteľa (žalovaný) jednoznačne priamo v ÚZ uviesť adresu, na ktorej si spotrebiteľ (žalobcovia) môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť určito a zrozumiteľne. Ak je takáto informácia obsiahnutá v reklamačnom poriadku, ktorý navyše nie je ani súčasťou ÚZ, je takýto postup žalovaného nepostačujúci, obchádzajúci ust. zákona č. 129/2010 Z.z.. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že táto náležitosť sa nachádza aj v iných písomnostiach, žalovaný nevyvrátil tvrdenia žalovaných, že pred podpisom ÚZ sa s nimi nemali možnosť oboznámiť (neboli im ani predložené) a nevyvrátil takisto tvrdenie žalobcu v 2. rade, že jemu tieto písomnosti neboli vôbec doručené a teda nemal možnosť sa s nimi vôbec oboznámiť, z dôvodu ktorého sa nemohli stať súčasťou ÚZ a má sa teda za to, že adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť ÚZ neobsahuje.

37. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia a závery súdu (č.l. 20 až 22 a 32 až 35), rozhodol súd tak, že Zmluva o úvere č. 5442660486, ktorá mala byť uzatvorená dňa 8.7.2013 medzi žalobcami v 1. a 2. rade a žalovaným, je neplatná.

38. Vzhľadom k tomu, že súd posúdil ÚZ ako neplatnú, resp. k jej uzavretiu vôbec nedošlo, žalobcom by patrilo len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy, resp. zmluvy, ktorá ani nevznikla.

39. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

40. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

41. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

42. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

43. V konaní nebolo medzi stranami sporné, že žalovaný poskytol žalobcom sumu 15.500 eur ako i to, že z poskytnutej sumy bola žalovanému vrátená spolu suma 16.318,09 eur. Z pripojených listín takisto vyplýva (žalovaný to ani nepopieral), že ku dňu 5.8.2019 bola žalovanému z poskytnutých peňazí žalobcom vrátená už suma o 22,09 eur vyššia, než žalovaným obom žalobcom poskytnutá suma 15.500 eur. Následne boli žalovanému ešte poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 796 eur. Peniaze vo výške 15.500 eur žalovaný poskytol žalobcom a teda je preukázané, že peniaze v celkovej výške 16.318,09 eur zaplatili žalovanému práve žalobcovia (je predsa nezmyslom tvrdiť, že by z poskytnutých peňazí žalovaným žalobcom tieto peniaze vracal niekto iný ako žalobcovia, keďže nemal na to dôvod). Pokiaľ teda súd právne uzavrel, že ÚZ je neplatným právnym úkonom, mali žalobcovia žalovanému vrátiť len sumu im poskytnutých 15.500 eur, no títo mu vrátili o 818,09 eur viac (16.318,09 eur - 15.500 eur) a teda žalovaný sa na úkor žalobcov bezdôvodne obohatil bez právneho dôvodu o sumu 818,09 eur.

44. K vzniku BO žalovaného došlo prvý raz dňa 5.8.2019, kedy bola uhradená žalobcom v 1. rade suma 50 eur (položka splátka anuity 5.8.2019), z ktorej časť, suma 27,91 eur bola započítaná ešte na poskytnutú sumu žalobcom vo výške 15.500 eur a časť sumy vo výške 22,09 eur už predstavuje sumu BO žalovaného.

45. V konaní bolo z predložených listinných dôkazov preukázané, že po 5.8.2019, v mesiacoch september, október a november 2019 zrazil zamestnávateľ žalobcu v 2. rade zo mzdy žalobcu v 2. rade sumu 696 eur. Išlo teda o peňažné prostriedky žalobcu v 2. rade a preto neobstojí tvrdenie žalovaného, že žalobca v 2. rade nie je v spore aktívne vecne legitimovaným subjektom pokiaľ ide o žalovanú sumu 696 eur.

46. Neobstojí ani tvrdenie žalovaného, že ani žalobca v 1. rade nie je v spore aktívne vecne legitimovaným subjektom. To, že „úver“ splácala aj po dni 5.8.2019 žalobkyňa v 1. rade žalovanému, vyplýva nielen z výpovedí oboch žalobcov, ktoré neboli v ničom rozporné ale aj z žalobkyňou predložených písomností - podacích lístkov na sumu 3 x 50 eur, kde na dvoch sa nachádza aj rodné číslo žalobkyne a pokiaľ ide o tretí podací lístok, žalobkyňa v priebehu konania vysvetlila, prečo aj na tomto lístku nie je jej rodné číslo, resp. akým spôsobom boli tieto peniaze, jej patriace, žalovanému uhradené (z jej peňažných prostriedkov dcérou) a takisto aj z výpisu z úverového účtu na je jej meno. V konaní bolo teda z vykonaných dôkazov preukázané, že po vrátení sumy 15.500 eur žalobcami žalovanému žalobkyňa v 1. rade poskytla žalovanému ešte sumu 122,09 eur (dňa 5.8.2019 sumu 22,09 eur, dňa 17.9.2019 sumu 50 eur a dňa 4.10.2019 sumu 50 eur).

47. Z vyššie uvedených dôvodov (neplatnosť celej ÚZ), keďže žalobcovia zaplatili žalovanému viac, než im žalovaný poskytol, je žalovaný povinný rozdiel žalobcom z titulu bezdôvodného obohatenia, získaného bez právneho dôvodu, vydať.

48. Z vyššie uvedených zistení a záverov súdu je zrejmé, že žalovaný sa na úkor žalobkyne v 1. rade bezdôvodne obohatil o sumu 122,09 eur a na úkor žalovaného v 2. rade o sumu 696 eur. Z týchto dôvodov uložil súd žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni v 1. rade istinu vo výške 122,09 a žalovanému v 2. rade istinu vo výške 696 eur.

49. V priebehu konania, po vypočutí žalobcov na pojednávaní, právny zástupca žalovaného žiadal súd o doplnenie dokazovania vypočutím zamestnanca žalovaného, ktorý so žalobcami ÚZ uzavieral na okolnosti uzavretia ÚZ. Pred vyhlásením dokazovania za skončené však už na vykonaní tohto dôkazu netrval a preto ho súd ani nevykonával.

50. Súčasne súd uložil žalovanému takisto povinnosť zaplatiť žalobcom aj úroky z omeškania, každému z nich z jemu prisúdenej istiny, a to odo dňa nasledujúceho po poskytnutej lehote na plnenie do 26.11.2019 v predžalobnej výzve, zo dňa 26.11.2019, ktoré úroky si žalobcovia uplatnili podľa § 517 ods. 2 OZ, v zákonnej výške 5 % ročne, podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

51. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalobcovia boli v spore v celom rozsahu úspešní, preto im súd priznal voči žalovanému plnú náhradu trov. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, vydaným vyšším súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis) označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).